

Arrest

nr. 52 321 van 2 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat P. COUCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn, geboren op 29 februari 1980 in de Armeense stad Gyumri, waar u ook uw domicilie had.

Uw problemen begonnen in 2003, toen u als vertrouwenspersoon voor de partij AJM betrokken was bij de presidentsverkiezingen en naar aanleiding van deze politieke activiteiten door de politie van Gyumri gearresteerd werd. Door protestacties van partijleden kwam u na een nacht vrij. Op 26 augustus 2006 raakte u betrokken bij een auto-ongeval, toen u samen met uw jeugdvriend, G., en een familielid, S., op weg was naar de Armeense hoofdstad Jerevan. U werd achtervolgd door een auto met handlangers van de burgemeester. Hierdoor kregen jullie een ongeval waarbij G. het leven liet.

Zelf lag u na dit ongeval 3 dagen in coma. De vader van G. spande een proces aan tegen uw familielid, dat achter het stuur zat. Hij kwam er uiteindelijk met een voorwaardelijke straf vanaf. In juli 2009 ontving u via uw buurman twee arrestatiebevelen. Hij had ze in ontvangst genomen van de politie van Gyumri die naar u op zoek was omdat ze u ervan beschuldigden drugs te dealen in uw café, dat u sinds 2005 uitbaatte. Na het ontvangen van deze arrestatiebevelen besloot u onder te duiken bij verschillende familieleden, alvorens u het land zou verlaten.

U verliet Armenië uiteindelijk op 1 september 2009. Van op de luchthaven Zvartnots in Jerevan nam u een vliegtuig naar Riga, waar u vervolgens overstapte op een vlucht naar Brussel. U reisde met uw eigen paspoort waarin een visum zat. U bereikte Brussel op 2 september 2009. Op 7 september 2009 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Uw partner, S. S., bleef in Armenië achter.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst verlaten hebt omdat u in Armenië problemen kende met de autoriteiten. De politie van Gyumri vaardigde in juli 2009 twee arrestatiebevelen tegen u uit en beschuldigde u valselyk van drughandel in uw café. Voorheen kende u al problemen met de politie omwille van uw politieke activiteiten.

Er dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u er niet in slaagde uw asielrelaas aannemelyk te maken. Zo verklaarde u in het verleden problemen te hebben gehad omwille van uw politiek engagement voor de partij AJM. Ondanks het feit dat u al sinds 2001 lid was van deze partij en deze partij ook financieel steunde, bleek uw kennis omtrent de partij, haar leden en activiteiten vrij beperkt. Zo wist u niet sinds wanneer Vazgen Manukyan voorzitter van de AJM is alsook waar hij zich vandaag mee bezighoudt (CGVS, p. 6). U had evenmin enig idee wie de vice-voorzitter van de partij is (CGVS, p. 6). Niettemin u tijdens de presidentsverkiezingen van 2003 nota bene vertrouwenspersoon was voor de AJM, stelde u verkeerdelyk dat Kocharyan dat jaar voor de AJM als presidentskandidaat deelnam (zie informatie in administratief dossier en CGVS, p. 6). U wist evenmin in welk kiesdistrict u de functie als vertrouwenspersoon vervulde (CGVS, p. 7). Wat de burgemeestersverkiezingen van 2008 betreft, verklaarde u dat zijn tegenkandidaat ongeveer 5000 stemmen meer had dan Martun Grigoryan, die opkwam voor de AJM (CGVS, p. 19). Ghukasyan, de winnaar van de verkiezingen, behaalde echter ruim 10000 stemmen meer dan Grigoryan (zie informatie in administratief dossier). U gaf wel aan dat u sinds uw ongeval in 2006 geheugenproblemen hebt (CGVS, p. 6) en moeite hebt met data en namen (CGVS, p. 18). Toch kon u probleemloos zeggen wanneer u uw land van herkomst hebt verlaten (CGVS, p. 13) alsook wanneer u in België aangekomen bent. U wist zich zelfs te herinneren dat u bij uw asielaanvraag wachtnummer 15 had gekregen (CGVS, p. 14). U kon ook probleemloos de naam van de algemene en de lokale partijvoorzitter noemen. Dit argument is bijgevolg niet afdoende om uw gebrek aan kennis met betrekking tot de AJM te rechtvaardigen. Uw beperkte kennis aangaande de AJM brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk in het gedrang.

Verder slaagde u er niet in de Belgische asielinstanties uw Armeens paspoort, hét identiteitsdocument van Armeense staatsburgers bij uitstek, voor te leggen. U verklaarde dat u uw paspoort hebt afgegeven aan de mensen die u in België opwachtten omdat zij u vertelden dat u uw paspoort niet meer nodig had en u pas achteraf besepte dat u verkeerd gehandeld had (CGVS, p. 11-12). Deze verklaring is echter niet aannemelyk, te meer omdat u zelf met uw eigen paspoort via officiële weg van Yerevan naar Brussel bent gereisd (CGVS, p. 11-13). In dit verband dient ook opgemerkt te worden dat u verklaarde dat uw paspoort een visum bevatte, al had u geen idee door welk land dit visum uitgereikt werd (CGVS, p. 12). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Armeens paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd. Het feit dat u net voor uw vertrek op officiële wijze een uitreisstempel in uw paspoort heeft verkregen (CGVS, p. 20), valt bovendien niet te rijmen met het feit dat u door de politie officieel gezocht zou worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat voor het uitreiken van een uitreisstempel een individuele controle plaatsvindt waarbij wordt nagegaan of er ten aanzien van de betrokkene enig strafrechtelyk onderzoek loopt. Indien dit het geval is, wordt het paspoort van betrokkene niet van een uitreisstempel voorzien. Uw verklaring als zou u officieel door de politie gezocht worden is bijgevolg niet aannemelyk. In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat u geen idee had op grond waarvan u door de politie gezocht zou worden (CGVS, p. 18). U sprak verder van een vete tussen u en de politie van Gyumri, maar wist evenmin waarop die vete gebaseerd zou zijn (CGVS, p. 18). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder uitgehouden.

Wat uw auto-ongeval uit 2006 betreft, dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal terugkwam op uw eerdere verklaringen, die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Tijdens uw interview bij het Commissariaat-generaal stelde u namelijk dat u van mening was dat de burgemeester van Gyumri, Vardan Ghukasyan, niets met uw

auto-ongeval te maken gehad zou hebben (CGVS, p. 16). Enkel zijn medewerkers zouden erbij betrokken geweest zijn, al kon u ook dit niet aannemelijk maken. U legde namelijk het proces-verbaal van het ongeluk en het vonnis van het daarop volgend proces voor. In geen van beide wordt er echter melding gemaakt van het feit dat een andere auto het ongeluk veroorzaakt zou hebben. Er staat integendeel vermeld dat er inderdaad sprake was van een tweede wagen, meer bepaald een witte personenwagen, maar dat deze wagen niet op jullie wagen was ingereden noch jullie wagen gestoord heeft. Uw familielid, S., neemt de schuld voor het ongeval trouwens volledig op zich. Bovendien gaf u aan zich zelf niets meer van het ongeluk te herinneren en u enkel te baseren op de beweringen die in de stad de ronde deden (CGVS, p. 16). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aangetast.

Verder dient nog vastgesteld te worden dat er sprake is van een belangrijke tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo vertelde u bij de DVZ dat u ergens in de zomer van 2009 te horen kreeg dat er een proces tegen u was opgestart (Vragenlijst DVZ, p. 2 nr. 3.2 en p. 3 nr. 3.5). Toen u tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal echter gevraagd werd of er ook een proces tegen u was ingesteld, antwoordde u dat u het niet wist (CGVS, p. 18). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u enkel dat u niet gezegd had dat u gehoord had dat er een proces tegen u was ingesteld en dat men dit bij de DVZ verkeerd begrepen en opgeschreven had (CGVS, p. 18). Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder geërodeerd.

Tijdens uw gehoor bij het Commissariaat-generaal verwees u meermaals naar uw gezondheidstoestand (CGVS, p. 6, 10, 16, 18). U gaf bovendien aan dat u ook om medische redenen naar België bent gekomen (CGVS, p. 20). Ik vestig in dit verband graag uw aandacht op het feit dat er in de Vreemdelingenwet een geëigende procedure is voorzien voor verblijfsaanvragen in België omwille van medische redenen. Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw geboorteakte, partijkaart, diploma, 3 betalingsbewijzen, een medisch verslag, een medisch attest, een attest met betrekking tot uw lidmaatschap van de partij AJM, een getuigschrift van de tekenschool, de eigendomsakte van uw café, een grondplan van uw café en twee arrestatiebevelen) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte, diploma en getuigschrift van de tekenschool bevatten informatie met betrekking tot uw persoonlijke identiteit en opleiding, doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen. Uw partijkaart, de drie betalingsbewijzen en het getuigschrift van de partij AJM tonen aan dat u lid was van de AJM en u deze partij ook financieel steunde, maar bevatten geen informatie aangaande de problemen u in Armenië gekend zou hebben. De eigendomsakte van uw café en het grondplan ervan bewijzen slechts dat u inderdaad eigenaar was van een café, maar hebben geen enkele bewijskracht ten aanzien van de valse beschuldigingen die u zouden zijn aangesmeerd. De twee arrestatiebevelen ten slotte zijn slechts kopieën, zodat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, 48/3, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting.

2.2.1. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing zou zijn genomen op grond van artikel 52 van de vreemdelingenwet, zodat niet valt in te zien hoe dit artikel zou zijn geschonden.

Overigens moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet te weigeren.

2.2.2. Verzoeker geeft niet aan op welke wijze zijn “rechten van verdediging” zouden zijn geschonden. Overigens is de procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een administratieve en geen jurisdictionele procedure, zodat de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op zijn beslissingen (RvS 8 mei 2009, nr. 193.098).

2.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.4.1. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van deze motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht (RvS, nr. 167.852, 15 februari 2007).

2.2.4.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4.2.2. Verzoeker is ervan overtuigd dat zijn leven in gevaar is bij terugkeer naar zijn land van herkomst en herhaalt het door hem aangehaalde asielrelaas. Hij meent dat hij heeft voldaan aan de bewijslast en dat zijn asielrelaas consistent en coherent is zodat hem ten onrechte de asielstatus wordt geweigerd.

Waar verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal de negatieve beslissing enkel lijkt gebaseerd te hebben op het feit dat hij slechts een beperkte kennis zou hebben van het AJM, antwoordt verweerder terecht dat deze stelling feitelijke grondslag mist. De bestreden beslissing bevat een veelheid van argumenten. Van iemand die beweerd problemen te hebben gehad omwille van zijn politieke activiteiten is het trouwens redelijk te verwachten dat hij de partij waarvoor hij actief was uitvoerig kan toelichten en zijn engagement aannemelijk maakt. Aangezien verzoeker geen politiek engagement aantoonde, is zijn vervolging hiervoor evenmin gegrond. De commissaris-generaal oordeelde terecht dat de beperkte kennis van verzoeker aangaande het AJM de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas sterk in het gedrang brengt. De vragen die aan verzoeker gesteld werden inzake zijn politieke engagement zijn allerm minst ingewikkeld te noemen voor iemand die stelt al sinds 2001 lid te zijn van de partij en tijdens de presidentsverkiezingen van 2003 als vertrouwenspersoon voor de partij te zijn aangesteld om

het eerlijke verloop van de verkiezingen te controleren. Zo stelde verzoeker verkeerdelijk dat Kocharyan dat jaar voor de AJM als presidentskandidaat deelnam en wist hij zelfs niet in welk kiesdistrict hij zelf de functie van vertrouwenspersoon vervulde. Verder wist hij niet sinds wanneer Vazgen Manukyan voorzitter van de AJM is alsook waar hij zich vandaag mee bezig houdt. Verzoeker kon evenmin zeggen wie de vicevoorzitter van de partij is. Daarnaast kon verzoeker niet correct aangeven met hoeveel stemmen verschil Grigoryan Martun, de kandidaat van het AJM, de burgemeesterverkiezingen van 2008 had verloren, terwijl verzoeker verklaard had dat hij deze Grigoryan Martun had geholpen tijdens de campagne (zie vragenlijst CGVS p. 3 vraag 3.5., gehoorverslag CGVS p. 19). Verzoeker brengt geen overtuigende argumenten aan waarmee hij kan aantonen dat deze vragen voor iemand met het door hem aangehaalde politieke profiel werkelijk kennelijk onredelijk zouden zijn. Waar verzoeker verwijst naar zijn lidkaart van de partij en naar de betalingsbewijzen van het lidgeld, wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld dat deze slechts aantonen dat verzoeker lid was van de AJM en dat hij deze partij financieel steunde maar dat ze geen informatie bevatten aangaande de problemen die hij in Armenië zou hebben gekend. Een lidmaatschapskaart en betalingsbewijzen kunnen inderdaad aantonen dat de persoon vernoemd op de kaart en betalingsbewijzen de beweging (financieel) steunt maar vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap. Dergelijke kaart en betalingsbewijzen worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en heeft slechts tot doel een zekere (financiële) band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie.

Verder is het niet aannemelijk dat verzoeker zijn paspoort zomaar zou hebben afgegeven aan de mensen die hem in België opwachtten, te meer daar hij verklaarde met zijn eigen paspoort via officiële weg van Yerevan naar Brussel te zijn gereisd. Bovendien verklaarde hij dat zijn paspoort een visum bevatte, al had hij geen idee door welk land dit visum werd uitgereikt. De commissaris-generaal kon terecht stellen dat hierdoor het vermoeden ontstaat dat verzoeker zijn Armeens paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het verkregen visum voor zijn reis naar België, het moment en de wijze waarop hij uit zijn land is vertrokken, verborgen te houden waardoor de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder ondermijnd wordt. Het feit dat verzoeker wel een geboorteakte, een diploma en een getuigschrift van een school heeft voorgelegd verandert niets aan deze vaststelling. Deze documenten bevatten immers geen gegevens met betrekking tot de in het paspoort vervatte informatie betreffende het verkregen visum voor zijn reis naar België, het moment en de wijze waarop hij uit zijn land is vertrokken.

Wat de tegenstrijdigheid aangaande het proces tegen verzoeker betreft, dient vastgesteld dat deze wel degelijk zijn grondslag vindt in het administratief dossier en dat het louter ontkennen van het bestaan ervan niet van die aard is om ze te weerleggen. Verzoeker verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal wel degelijk dat er een proces tegen hem was opgestart, terwijl hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal zelf stelde niet op de hoogte te zijn of er al dan niet een proces tegen hem was opgestart.

De twee zogenaamde arrestatiebevelen zijn gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën waaraan geen bewijswaarde kan worden verleend.

Verweerder wijst er bovendien terecht op dat er in de bestreden beslissing nog andere argumenten en motieven worden aangehaald die verzoeker op geen enkele wijze tracht te weerleggen of verklaren in het verzoekschrift. Deze, o.m. omtrent de uitreiking van een uitreisstempel en omtrent het auto-ongeval, blijven dan ook onverminderd gehandhaafd.

2.5.1. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus niet kan verleend worden aangezien er enkel een algemene stijlformule werd opgenomen in de beslissing. Het hoeft geen betoog dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet aangezien hem in zijn land van herkomst een arrestatie te wachten staat met een proces dat onvoldoende waarborgen van onafhankelijkheid biedt. Verder verwijst verzoeker naar de artikelen 2 en 3 EVRM en naar de verplichting dat *“elke instantie inzake asiel-subsidiaire bescherming ook de “protection subsidiaire subsidiaire” dient te controleren”*.

2.5.2. Verzoekers bewering mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus

ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Waar verzoeker stelt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet, brengt hij geen indicatie aan dat in Armenië een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 2 en 3 EVRM, wijst de Raad erop dat deze artikelen inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). In zoverre verzoeker zijn vraag voor subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient vastgesteld te worden dat hij, omwille van de ongeloofwaardigheid van dit relaas, ook niet aannemelijk maakt dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 2 en 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

Wat de “*protection subsidiaire subsidiaire*” betreft, kan niet worden ingezien op grond van welke wettelijke bepaling de Raad bevoegd zou zijn om tot een toetsing over te gaan.

2.6. Er worden geen gegrond middelen aangevoerd. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad beaamt en overneemt.

Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER